

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.szeptember 14.

Tartalom:

Teremtés és anyag

Az anyag

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Édes Istenem! Drága mennyei Atyám! Köszönjük szépen azt, hogy minden héten itt lehetünk és tanulhatunk *Téged*. Életünkben a legfontosabb dolog, hiszen ezért élünk és ezért jöttünk erre a Földre, hogy minél jobban megismerjük *Téged* itt, hogy amikor átmegyünk a Te világodba és hazaérünk, akkor minél jobban felismerjük *Téged* ott. Bár tudom azt, hogy lényegét érintve nincs itt és ott, mert az emberben mindig belül történik minden, mégis azt hiszem, hogy valójában arra a lényegi találkozásra kell készülnünk egész életünkben, ami előttünk van. Köszönöm Istenem még egyszer azt, hogy a testvéreim körében tanulhatlak és ismerkedhetek *Veled*. Befogadhatlak és minél jobban megszerezhetlek. Ámen.

Ámen.

János: Drága Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2023. szeptember 14. csütörtök napja van, közösségünk tanulási ideje. Valójában ez a tanulás szó is egy kicsit csámpás, mert ismerkedünk az Istennel. Kinyitjuk a szívünket, figyelünk befelé és kifelé és egyre jobban törekszünk arra, hogy szerető és még szeretőbb emberekké váljunk. A mai napon folytatni fogjuk a korábban elkezdett teremtés és anyag munkánkat. Az anyag fejezetével fogjuk folytatni, mivel vasárnap kimerítettük annak szövegét, tartalmát, amelyben a teljes szavát tettük vizsgálat tárgyává. Örülök, hogy a Marika újra itt van közöttünk és mivel a névnapja volt, éneklünk neki. Tehát folytatjuk, hozott-e valaki gondolatot, hozzászólást a vasárnap, a teljessel kapcsolatban?

Ildikó: Csodákat éltem meg a vasárnapal kapcsolatban és rájöttem arra, hogy milyen ostoba az ember. Gyakorlatilag nem kerüli ki az Istent semmiféleképp, hiszen mindenki odajut. Más kérdés, hogy mennyi idő alatt.

János: Köszönöm szépen. Akkor kezdjük az anyagot vizsgálni és boncolgatni, hogy, hogy kerül az anyag terítékre a teremtés kapcsán.

Ivett: Az Isten természetéről van szó, amennyiben természetéről lehet beszélni, hogy milyen az Isten.

Kata: Megállapítottuk, hogy az anyagnak két minősége van ebben a vonatkozásban. A teremtő világ oldaláról a fényanyag, a teremtett világ oldaláról, illetve az ember hústest viszonylatában az a súly, amellyel küszködünk, hogy átalakítsuk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Én annyit tennék hozzá, hogy mivel az ember elsősorban az emberi mivoltával találkozik az őt körülvevő világban, az anyagisággal, mi több, lépten nyomon azzal a látásmóddal, hogy az anyagból származik. Az anyag maga az Isten, mint Isten maga a mindenható és az anyag is az Istenből keletkezett. Ebben a vonatkozásban viszont nincs teremtés. Mi a teremtés vonatkozásában foglalkozunk az anyaggal, nem, mint önálló valamivel, ami mindentől és mindenkitől elszakítva, megjelenve, alkotja a mindenséget, beleértve az életet is. Fura figura az ember, kitalálja azt, ami nincs. Mi több, nem akármilyen szinten, váltig állítja, hitet tesz mellette, sok ember az életét, kutatómunkáját rááldozza. Iszonyatos pénz áldoznak erre. Ha azt a pénzt azokhoz juttatnák, akiknek szüksége van rá, bizony mondom, ez lenne már itt a Kánaán. Kezdjük el az olvasást.

Az anyag:

Az angyal tanításában a földi 'sűrű' anyag más, mint az Istengyermeket alkotó Fény- anyag: *A gömb nehezebb, mint a földgolyó... - de a GYERMEK eljátszik vele, - mert ugyanabból az anyagból van: FÉNYBŐL (2.b.G.).*

János: Köszönöm megállunk. Azt állítom, mert ugye én írtam ezt az anyagot, hogy a 'sűrű' anyag, amiben élünk, megtapasztaljuk, amivel találkozunk minden nap, más minőségű, mint *az Istengyermeket alkotó Fényanyag*. Hogyan értsük azt, hogy: - *de a GYERMEK eljátszik vele?*

Ildikó: Amikor tanultuk, hogy milyen az Isten, az Atya örömeiben rácsap a földre, de csak azért, hogy visszajöjjön. Azt mondtuk, hogy ilyen formában az Isten játszik, amit nyilván jól kell érteni a teremtésben.

Kata: GYERMEK alatt azt az istengyermeki lelkületet értjük, aki önfeledt és azért tud eljátszani azzal a minőséggel, amiről itt az angyal tanít.

Ivett: A GYERMEK szó mögött szerintem az van, hogy ez a gyermek az anyagot nem annak látja, aminek az ember így megtapasztalásában. Hanem látja, hogy ez nem a véglegesült formája az embernek. Éppen ezért nem egy korlátozó dolognak látja, hanem egy átmeneti állapotának az embernek itt a Földön.

János: Ki a GYERMEK?

Kata: Az az istengyermeki lelkületű tanítvány, aki már odaadta magát Jézusnak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Jézus tanítványa.

Marika: Maga Jézus.

Márti: Aki ráhagyatkozik Jézusra.

János: Most a tanítványról beszélünk ugye, akkor a tanítvány már ugyanabból a fényanyagból van, mert itt van, hogy: *Ugyanabból az anyagból van: FÉNYBŐL.*

Kata: Aki befogadta Jézust, aki maga a Fény.

János: Mikor jön létre a fényanyag?

Kata: A nagybetűs ember és a Fény egységéből.

János: Mikor jön létre a fényanyag?

Kata: Az anyag és a fény találkozásakor.

János: Találkozásakor?

Kata: Eggyé válásakor.

János: Hogyan?

Ivett: Az ember lelkülete befogadja itt a Fényt.

János: Hogyan válik eggyé a Fény és az anyag?

Márti: Az ember által.

János: Mikor válik eggyé a Fény és az anyag?

Márti: Az ember látásmódjában történik meg, amikor visszaviszi az anyagot.

János: Mikor és nem az, hogy hol. Mit fogad be?

Ivett: A Fényt, Jézust a lelkébe.

Deti: Akkor mi is fényanyagból kellene, hogy legyünk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Pontosan. A Kata azt mondta, hogy már abból vagyunk. Erre kérdeztem rá.

Kata: Számomra mindig probléma az, hogy azt szoktuk mondani, ha már elindul, akkor már az.

János: Most földi anyagból vagy, vagy fényanyagból vagy?

Kata: Nyilván földi anyagból.

János: Akkor innen indulunk el. Tegyük le ezt az alapot, hogy a tanítvány is anyagból van.

Deti: A Fényanyag, amiről beszél, nem itt fog megtörténni, hanem az odaát. Nem?

János: Még egyszer megkérdezem. Nem az a kérdés, hogy hol, hanem hogyan?

Ivett: A lélek hazamegy.

Marika: Amikor a tanítvány befogadja Jézust.

János: Mit jelent az, hogy Fény?

Ildikó: Az Isten.

János: Maga az Isten a Fény, minden vonatkozásban. Mit tudunk még mondani a Fényről? Azt mondja, *ugyanabból az anyagból van, FÉNYBŐL*. Szerintem itt az anyag szó tévedés, tehát ugyanabból van, fényből. Mit tudunk Rá mondani még, hogy ne csak azt mondjuk, hogy az Isten.

Ivett: Fény az, amiben nincsen sötét. Ilyen értelemben az angyal Fényből van.

János: Ne a hiány oldaláról közelítsük meg.

Marika: Egyfajta sugárzás.

János: Rezgés, akkor fizika? Nem mondtál rosszat, csak nem így van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Ha a fényt nem Istennek nevezem, akkor a fény teremtményei az angyalok, az arkangyalok, *ők* fényből vannak. Nem konkrétan Isten, de az *Ő* teremtményei. *Belőle* vannak.

János: Közelebb járunk. Úgy is mondják mások, hogy fénylények. Mondjunk a Fényről valamit.

Márti: Minden létezés forrása. Minden a Fényből indul ki.

János: Ez már jó megközelítés. A Fény tartalmát hogyan tudom másképp megfogalmazni. Természetét, megjelenését, megélhetőségét, mint itt azzal, hogy az Isten.

Kata: Szabadság. Megváltás.

Deti: Öröm. Mosoly.

Ivett: Valóság.

János: Tehát azt lássuk, hogy mindaz, ami örök érték. Örök értéknek mi a jellegzetessége?

Ivett: Szellemi.

János: Nagyon jó.

Kata: Önmagában megáll.

Márti: Nem múlik el.

János: Az, hogy nem múlik el, akkor tegyük hozzá, hogy nem keletkezett és soha nem múlik el. Tehát még mindig ott tartunk, hogy hogyan történik, hogyan jön létre a Fényanyag?

Ildikó: Az Isten megteremtette.

Ivett: Ha örök érték és nem keletkezett és nem múlik el.

János: Testvérek! Nem arról beszéltünk, vagy tévedek, hogy mi az ember végső feladata?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Visszavinni az anyagot a szellembé.

János: Te mondtad, hogy a szellem az Fény. Akkor az anyagot visszavinni. Most fordítsuk vissza, a szellembé, mint Fénybe. Kinek a dolga?

Kata: Az embernek.

János: Akkor hogyan jön létre a Fényanyag, ennek alapján?

Ivett: Az ember visszaviszi.

János: Az ember az anyagot visszaviszi a forrásába, az Istenbe. Mondhatjuk szellemnek, mondhatjuk fénynek, de visszaviszi a fénybe. Miért kell visszavinni?

Márti: Mert az egy volt.

János: Nem azért kell visszavinni, mert egy volt.

Márti: Az embert szedte szét.

János: Igen, fogalmazzuk meg konkrétan, hogy miért kell visszavinni.

Márti: Azért, mert Ádám az átok által elszakította.

János: Világos, vasárnap beszéltünk róla, hogy az ember,

Kata: Kiszakította az Istenből.

János: A mai napig nincs az anyag a helyén. Helytelen helyén van az anyag.

Kata: És úgy is kezeli az ember, mert az élete középpontjába teszi.

János: Köszönöm. Akkor most már mindent értünk ebben a vonatkozásban. Ezért foglalkozunk az anyaggal, ezért kell visszavinni. Így lesz Fényanyag az anyagból és a Fényből, mert az ember különválasztotta. Leválasztotta a Fényből az anyagot és nincs a helyén.

Deti: Az ember visszaviszi az anyagot a forrásában. Hogyan?

Márti: Úgyhogy betölti a feladatát.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Hogyan viszi vissza az ember, mi által történik ez meg? Arról is beszélhetünk, hogy itt a Földön történik meg, milyen állapotában történik meg?

Kata: Szükségszerű, hogy szóba álljon az Istennel és a tanítását befogadja. Ez az alap. Közös munkálkodás kapcsán Istengyermekké váljon.

János: Ez az indulás.

Timi: Úgy látom ez egy szellemi átalakulás, amikor ez megtörténik.

János: Azt mondja az angyal téged igazolva, hogy *amíg nem vagyunk egyek, nem tudunk emelni*. Nem tudjuk az anyagot a szellembé emelni amíg nem vagyunk együtt. Nem egy különálló angyalról van szó, hanem arról az angyalról, aki te vagy. Neked önmagad égi forrásával kell egyesülnöd, ahhoz, ez a feltételt, hogy ezt meg tudd valósítani. Úgy tűnik, ez valóban így van, hogy az egyénnek az angyalával szükséges eggyé válni. Elkezdődni elkezdődhet itt a Földön, hogyan?

Márti: A Hit által.

Timi: Amit mi csinálunk.

Ivett: Nyilvánvalóan ehhez szükséges az embernek az, hogy tudjon arról, hogy van angyala, hogy van feladata, hogy létrejöjjön ez a kapcsolat és a kapcsolat megerősödjön, mert csak ez tudja megadni azt az alapot, hogy odaát szóba álljon a lélek az angyalával.

János: Kimondtátok a bűvös szót a kapcsolat által.

Kata: Felébred teremtő mivoltára.

János: Pontosan, odaát. Hogyan teszi az anyagot eggyé a szellemmel? Az emberiség számára nem egy olyan feladat, hogy mindenkinek egyszerre kell megvalósítani és akkor van megvalósítva. Ez személyes feladat?

Igen.

János: Személyes látásmód kérdése?

Igen.

János: Minden látásmód kérdése?

Igen.

János: Akkor benned kell, hogy végbe menjen. Ez általad kell végbe menjen. Ez felszólít téged arra, hogy *mindenben lásd meg Őt*. Meg tudjuk csinálni? Nem tudjuk megcsinálni. De, amikor elérkezünk abba az állapotba, hogy mindenben *Őt* látjuk, mindenben az Istent látjuk, a szellemet látjuk, akkor már nyilván egy teljesen más látásmóddal rendelkezve, az angyalok látásmódjával rendelkezve. Azt mondja az angyal, hogy: *Nekem nincs szemem, hogy lássam a földi virágokat*.

Kata: *De ünnepvárásodat látom. (21.b.G.130.o.)*

János: A színedet látom, a gondolataidat látom, a szellemedet látom, mert azt az anyagot, amit te annak láatsz, ami, *ő* nem annak látja. *Ő* a lényegét látja benne.

Detti: Nagyon érdekes nem is gondoltam, hogy *ő* nem a virágokat látja, hanem a lényegét látja.

János: Nem az angyalnak kell lecserélni a látásmódját a mienkére, hanem nekünk kell a gondolkodásunkat átalakítani, és nem az Istennek. Tanítja a Hang.

Timi: Milyen jó a példa, amit felhoztál, mert az angyal azt tanítja, hogy *ő* nem látja a virágokat, de a szellemi állapotomat látja. Én a földi mivoltomban pedig pont fordítva, a virágot látom és a szellemi állapotot nem látom, hogy a Detti szívében mi van. Ha majd ezt a kettőt össze tudjuk egyesíteni. Akkor megtörténik az egyesítés.

János: Akkor lesz az anyagból és a fényből, Fényanyag, mert annak látod.

Márti: Az angyal mindennek a szellemisségét látja, mert mondja, a Lilinek: *Fordítva öltöztél. Alul piros, felül kék. (4.b.L.30.o.)* *Ő* ugye nem látja a színt, annak is a szellemisségét látja és abból következtet arra, hogy te rosszul öltöztél.

János: Így is meg lehet fogalmazni. Én úgy fogalmazok, hogy a lényegét látja.

Márti: És mi a lényeg?

János: Én így fogalmazom meg, te úgy mondod, de ugyanarról van szó.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az evangéliumokban találkozunk azzal, hogy a gonosz felismeri Jézust és azt mondja, hogy *Te vagy az Isten fia*. Csak azért tudja megtenni, mert szellem a szellemet felismeri, látja. Éppen ezért az Isten nem az ember hiányát látja, hanem azt a szellemi minőséget, ami bennünk Ő.

János: Vajon a gonosz mit látott Jézusban?

Kata: A *Fényt*.

János: Ez a lényeg. Ha letagadhatatlan, hiába csukta be a szemét, hiába takarta el.

Kata: Ahol a Fény megjelenik, ott a sötétség eltakarodik.

János: Nem tudja elviselni.

Deti: Én most megértettem, hogy az angyal oldaláról is beszéltünk róla.

János: *A GYERMEK eljátszik vele*. Hadd olvassak fel nektek egy érdekes szöveget, hogy ti mit szövegtök hozzá, mert mindig a részletekben van elrejtve az ördög. Müller Péter: "A buddhizmusnál idősebb hindu gondolat azt mondja, hogy Isten játékos örömeiből teremtette a világot. Mindenséget játszott és beleélt magát mindenben."

Márti: Nagyon jó.

Ivett: Az Isten nem ilyen vagy olyan, hanem mindennek a forrása.

János: Akkor elmondom nektek, hogy az Isten nem játékos.

Ildikó: Igen?

János: Azt mondja, játékos örömeiből. Az Isten nem játékos.

Timi: Akkor milyen, te tudod?

János: Amikor azt mondja, hogy játszik, akkor mire gondol az angyal, mit akar ezzel elmondani az Istenről?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Teremt, kiárad.

Timi: Miért ne játszhatna?

Ildikó: Szereti a teremtményét.

János: Nem-nem. Olyanra gondoljatok, ami az angyal könyve benne van.

Márti: Egy lelkületet fogalmaz meg.

Kata: A gyermek játszik.

János: A gyermeki lelkületet, az önfeledtség felfoghatatlan állapotát. Ő nem játékos, Ő nem játékosként játszik. Nem azért játszik, mert abban örömét leli. Az Isten nem leli az örömét.

Márti: *Ő maga* az öröm.

János: Minden Ő maga. Ő a GYERMEK. Minden vonatkozásban a GYERMEK. Azt mondja a szöveg, hogy „játékos öröméből,” tehát valamiből teremtette a világot. Örömét lelte abban, hogy játékosan teremti a világot. Azt mondja, „mindenséget játszott.” Tudjátok honnan származik ez a mondat, hogy „mindenséget játszott?” A színházból. Hogy te kit játszol? Müller Péterről van szó.

A. Kati: De hát nem a saját szavait írja, hanem a hindut idézi. Nem?

János: De ő magyarázza. Az, hogy „mindenséget játszott”, ezt már nem a hindu mondja, ezt már ő mondja.

Kata: Ez a színész szerepe.

János: Pontosan, mert itt egymás után jön, hogy „az ember az élete során.” Az édesanyja tanította erre a látásmódra. Ő elfogadta, továbbadja és ebben él. Számtalan szerepet játszik, mert elfogadta azt a Shakespeare szöveget valamelyik színdaraból,

Marika: Színház az egész világ.

János: Igen, hogy mindenki szerepet játszik. Gyerekként, a gyerek szerepét, aztán a tinédzser szerepét játszod. Majd a felnőtt, a férj szerepét, és így tovább. Tehát

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

mindig szerepet játszol. Ő meg van győződve arról, hogy szerepet játszol. Te valahol a mélyben vagy, aki nem azonos a szereppel.

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: Ezt tanítják így, az ezoterikus vonalon is.

Timi: Nekem ehhez kapcsolódik amikor azt mondja, hogy: *Minden kép*. Tehát csak kép. Nem az egész, csak valamiféle kivetülés.

János: Majd akkor erre visszatérünk. Tehát, valamit mondjatok rá.

Ivett: Nekem a szerepjátszásról az jutott eszembe, hogy nekem ez igazából azért nem tetszik, mert nekem ez azt mondja, hogy valamit teszek, valamit eljátszok, ami nem én vagyok.

János: Nekem csak egyetlen gondolatom van erről. Tessék mondani, hogy szerepekért valójában felelősségre lehet-e bárkit is vonni? Felelős-e valaki azért, mert egy szerepet eljátszott? Például Hitler eljátszotta a világpusztítót. Aki szerepet játszik, azt nem lehet felelősségre vonni.

Ivett: Az nem önmaga.

Timi: Ez csak akkor, ha színésről van szó, mert egyébként mondjuk azt is, hogy mindennek van szerepe az életünkben.

János: Az egy más kérdés. De azzal, hogy te szerepet játszol azzal, hogy az a Timi, aki itt ül, az egy szerep. Előtte egy más szerepet játszottál, egy más körülményben. Korábban. Gyerekként a gyerek szerepét játszottad. Érted?

Timi: Értem, de bizonyos szempontból ez így van.

Ivett: Ez olyan, mintha a szerep, kívülről jönne valami. A gyerek nem kívülről jön, az nem egy szerep, mert nem tud más lenni. Az nem egy szerep.

Timi: De ez sokszor az emberek életében így van. Gyerekkoromban képtelen voltam erre, mert elvárásokat támasztottak velem szembe és én azt a szerepet felvállaltam. Nem volt jó, nem azt mondom.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Más kérdés az, hogy milyen megoldást választottál, hogy a problémát elkerüld. Nem szerepet játszottál, megoldást kerestél.

Ivett: Én azt gondolom, egy tini nem tud szerepet játszani, mert ő tini. A kisbaba nem azt a szerepet játssza, hogy kisbaba, hanem ő egy kisbaba. Az, ami. A szerep nekem azt jelenti, hogy valami olyan dolog, amikor magamra húzok valamilyen dolgot, ami valójában nem én vagyok.

Timi: Az életben sokszor van ilyen.

Ivett: A tinédzserkor az nem egy szerep. Az egy állapot.

Kata: Állapot ugyanúgy, ahogyan például van a szülői állapot.

János: Az egy stáció.

Ivett: Az, hogy te a Timi vagy, az egy egész életre szóló dolog. Az, hogy ebbe a Timibe te mit veszel magadra és milyen megoldásokat csinálsz, az egy más tészta. Te nem tudsz nem a Timi lenni. Nem lesz belőled János és nem lesz belőled A. Kati. Ha te azt mondod, hogy felveszek egy szerepet, például A. Kati az az lenne. De az, hogy Timi vagy, az nem szerep.

Timi: Azt, hogy az előző életemben más voltam, éppen más szerepet töltöttem be a világmindenségben.

Timi: Ehhez nekem semmi közöm nincsen.

Ivett: De az nem ez a szerep.

János: Úgy kezdődik ez a szöveg, hogy: „Színház az egész világ.” Ez adja az alapot arra, hogy mindenki szerepet játszik. Mit szóltok ehhez, hogy „Színház az egész világ.”

Timi: Ledeklarálja.

Kata: Ez egy látásmód, ami világméreteket öltött.

Deti: A lényeg kimaradt belőle.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Sokat hallottam ehhez kapcsolódóan azt, hogy az Isten a rendező, *aki* az emberekkel szórakozik. Vagyis az Isten tehet mindenről, ami rossz.

Timi: Ebben a fajta közelítés módba inkább azt mondanám, hogy ez a megtévesztőnek a színháza. De a világban ez működik. Erre akartam utalni, hogy ez a világban akár tetszik, akár nem, ezek működő dolgok.

János: Én azt mondom, ha színház lenne az egész világ, akkor nem lenne felelősség, mert mindenki játszik valamit, ami nem ő maga. Ha nem ő maga, akkor nem lehet felelősségre vonni. Márpedig mindenki minden gondolatáért felel, tanítja az angyal.

A. Kati: Lehet azért vesszük fel a szerepeket, hogy meneküljünk a felelősség alól.

János: Én ebben nem hiszek.

A. Kati: Akkor ne nevezzük szerepnek, de egy másik környezetben én teljesen másképp viselkedem.

János: Ahhoz, hogy szerepeket vegyél magadra színháznak kell látnod azt, amit csinálsz. Érted? Ahhoz színésznek kell lenned. Ahhoz meg kell játszani magad oly módon, amiből aztán majd kilépsz és lépsz tovább. Stb. A színész mit csinál?

Detti: Szerepet játszik.

János: Magára veszi valakinek a karakterét, aki nem ő és egy ideig elhiteti veled, hogy az ő maga. Utána leveti és megy tovább.

Kata: Ha leveti.

Ivett: Ha valaki eljátssza Hitler szerepét egy filmben, attól ő még nem Hitler. Az egy szerep. Attól még nem válik gonosszá.

Timi: Ennek a *gyermeki játékosághoz* nincsen semmi köze.

János: Erről van szó. Ezért hoztam ide, hogy hol téved egy őrült nagyot a Müller Péter. Úgy mellékesen mondom, mit gondoltok? - ahogy elkezdtem olvasni, szép történeteket ír, megvan a maga világa, - amin nagyon csodálkozom, hogy iszonyatos régóta megvan neki a mestere, aki tanítja őt és Jézus nincs benne az életében, sem a tanításaiban.

Detti: Ez, hogy lehet?

János: Őt is Buddha mellé teszi, meg Krisna mellé teszi és egy a sok közül. Még példálózik is *Vele*, de nem hisz *Benne*.

Marika: Hogy pofára fog esni.

János: Nem hiszem, hogy pofára fog esni. Ennyi telik tőle. Ahhoz, hogy az ember tanuljon, fejlődjék, szóba álljon a másvilággal, ahhoz nem tud öt emeletet ugrani a földszintről. Valahonnan el kell indulnia neki. Volt idő, amikor a Müller Pétert én is faltam.

Timi: Szépeket ír.

János: Megvan az embereknek az a területe, akik a saját lelkiületükben erre vevők, erre képesek. Nekik hiába mondanád, hogy olvasd az angyal könyvet, semmit nem jelentene nekik. Érted? Azt teszi, ami az ő feladata és jól is teszi. Én csak arra próbáltam rávilágítani, hogy a mi látásmódunk szerint, ez a világ, amit ő kínál, ez hol bukik meg, hol van a probléma vele. Többek között az édesanyja arra tanította, a második világháború legborzalmasabb időszakában sem hagyta abba azt a lelkiületet, hogy mindenkit szeretni kell, még a legborzalmasabb embert is. Azzal magyarázza, mert mindenkiben jelen van a szíve legmélyén, az ősbizalom. Ő ezt így éli meg. Erre mondtam, nem jutott el Jézusig. Még. Akármilyen éles elme, akármennyire szíve van neki, mert van szíve.

Kata: Istenélménye volt gyerekkorában.

János: Igen, van szíve, de nem jutott el Jézusig.

Kata: Jól tanítja a Hang, hogy keress magadnak egy olyan közösséget, ahol a valóságos Istent megismerheted. Egyedül ez nem fog menni.

János: Nem fog menni, mert ő nem tanulni akar, hanem tanítani.

Timi: Én azt gondolom nagyon hasznos az, amit csinál. Ő most itt tart, de számtalan ember van, aki még ott sem tart.

János: Nagyon sok ezer embernek nyújt táplálékot.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Megvan a maga helye és nagyon termékeny, sokat ad.

János: Bizonyos értelemben jobbra is teszi az olvasókat, mert nem a gonoszát tanítja.

Ivett: Az a látásmód, hogy mindenkit szeretni kell, az egy nagyon komoly lépcső.

János: Folytassuk, hol tartottunk?

Ez azt erősíti, hogy a Teremtő kétféle anyagot 'tart létben': fényanyagot és sűrű anyagot, amivel, természetesen választ keresünk a Fényanyag mivoltára is.

János: Köszönöm. Megadtuk erre a választ?

Igen.

A teremtő síkok szellemi és anyagi természetét jelzi az, hogy Gittának az angyal nevére való kérdésében az a válasz, hogy: *A név anyag.* (anyagi vonatkozású)
Keresd, ami mögötte van! (3.b.G.)

János: Tehát a szellemi és az anyagi síknak is van természete. Az anyagi síknak mit látunk a legfontosabb természetének?

Ivett: Mulandó.

Márti: Az anyag, a szellem ruhája.

János: Ezekkel közelebb jutunk a lényeghez.

Ivett: A szellem szolgálatára van.

János: Nem. Mondhatom-e azt, hogy megköt.

Timi: Igen.

János: Megkötöző erővel bír. Akkor ennek az ellentétje kell, hogy jöjjön a szellemi sík vonatkozásában, ami viszont hogyan fogalmazható meg? Milyen a természete?

Timi: Felold, megszabadít.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A szabadság. Tehát az egyik megkötő erővel bír, másik a szabadságot képviseli. Mi ez a szabadság, ami a szellemi síknak a természete?

Ivett: Az, hogy az anyag nem takarja el a szellemet.

Detti: Szabadon szerethetek.

Ildikó: Teremtettsége folytán, be tudja teljesíteni a feladatát.

János: Ezt a Hang úgy kínálta nekünk annak idején, hogy Pált idézte és jól idézte.

János: *Szabadság ott van, ahol az Isten van.*

Márti: Ahol a lélek, ott a szabadság.

János: Továbbmenve, ott van szabadság, ahol szeretsz.

Kata: Ahol feltétel nélkül szeretsz.

Timi: A szolgálattal is összefügg a szabadság.

János: Az már a következménye lesz neki, a kibontakozása annak a szabadságnak, amiben te magad élsz, ami neked az életet jelenti. Mehetünk tovább.

Ugyanakkor a szellem szoros kölcsönhatásban áll az anyaggal, amit Gittának a benső égés keletkezésével kapcsolatban így tanít az angyal, hogy: **TETT ÉS ANYAG KÖZÖTT PATTAN KI A SZIKRA.** (5.b.G.)

János: Azt állítom, hogy *a szellem szoros kölcsönhatásban áll az anyaggal*. Mit szóltok hozzá? Kölcsönhatásban. Ez azt jelenti, hogy a szellem hat az anyagra, az anyag hat a szellemre.

Ivett: Az jutott eszembe, hogy a fény vágyik az anyag után és az anyag vágyik a fény után.

János: Igen, bár ő a súlyt mondja, de az az anyag.

Kata: Ha a vonzalomra gondolunk, akkor jelen esetben az kölcsönös.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Miért van kölcsönhatásban a szellem az anyaggal?

Márti: Teremtettségéből fogva benne van, hogy az egyik a másik után vágyik. Az, hogy valamikor egy volt, az generálja ezt bennük.

János: Ha azt akartad mondani, hogy egy a forrásuk, mert én ezt értettem ki abból, amit mondtál, akkor így tudnánk megfogalmazni, hogy azért, mert egy a forrásuk.

Kata: Az tanítja, *az anyag Isten gyermeke*, akkor a forrás ugyanaz.

A teremtett síkokon minél inkább meghatározó az anyag, (ásvány, növény, állat) annál sűrűbb, annál erősebb. De minél FELJEBB van az ember a szellemben, annál ritkább, mert az Ember kibontakozásának az iránya az, hogy: *Te alulról felfelé törsz, - A kezek kúpot formálnak: - így is vagy felépítve. - Alul erős, felfelé vékonyodik. - Az anyag tehetetlen. (10.b.G.)*

János: Köszönöm szépen. A teremtett síkok közé miért nem tartozik az ember? Itt ugye az van, hogy *a teremtett síkokon minél inkább meghatározó az anyag*, de az ember számára is meghatározó az anyag. Mégis ott áll az ember, hogy sem a teremtő, sem a teremtett síkokhoz nem tartozik az ember. Nem sorolja be az angyal.

Kata: Az ember a hét sík együtt.

János: Nagyon fontos. Mi az emberlét lényegének a kérdése?

Márti: A szellemissége.

János: Mi az ember lényegének a kérdése?

Ildikó: Az, hogy szellemi lény.

János: Mi az emberlét lényegének a kérdése?

Márti: Kapcsolatban van-e az Istennel, vagy nincs. Minek tartja magát.

János: Pontosan.

Deti: Azt akartam mondani, kié vagyok?

János: Majdnem ugyanaz. Kinek, minek látod magadat ez az alapkérdése az ember létnek. Ez az alap kérdése, vagyis magyarul mondva, szellemi lénynek látod-e magadat, vagy anyagi lénynek látod magadat. Ez a döntő.

Márti: Ki vagyok én?

János: Pontosan.

Timi: Egy pillanatra belegondoltam ebbe, hogy tulajdonképpen ez mekkora felelősség.

János: Ha valaki nem képes rá, hogy szellemi lénynek meglássa magát, akkor felelős-e érte?

Márti: Annyira felelős, amennyi talentumot kapott.

János: Az egytalentumos, aki elásta, az is úgy kapta a talentumot, hogy képessége szerint. Ő képes lett volna kamatoztatni, mégsem tette.

Marika: Tőle ennyi tellett.

János: Nem. Pontosan ez a probléma.

Timi: Egyet kamatoztatnia kellett volna.

János: Akkor nem lehetett volna őt kidobni a külső sötétségbe.

Marika: Kis mafla volt, nem gondolta.

János: Ezt magyarázd el Jézusnak, hogy rosszul gondoltad.

Ivett: Minden ember felelősséggel születik a Földre.

János: Mindenki önmagáért felel. A felelősség az mindig ott van. A felelősség mértéke a létezését is érintve, megfelelő súlyával áll elé.

Timi: Az én meglátásom szerint nagyon sok ember kint is van abban a külső sötétségben.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Hol van az a külső sötétség?

Timi: Hát itt.

János: Így van. Mi úgy látjuk, hogy nagyon sok, mert nem látjuk a mindenséget. A világmindenség nagyon nagy és reméljük, hogy többen vannak a Fényben.

Detti: És várnak minket.

János: Az ember létének a lényege, hogy kinek, minek látod magadat. Minél feljebb van az ember a szellemben, annál ritkább anyagisággal találkozik. Ez azt jelenti, hogy a másvilágon ugyancsak anyagi mivoltában, de felfoghatatlan más minőségű, ritkább közeggel találkozik.

Ivett: Ha az előbb azt mondtad, hogy az anyag természete a megkötöző erő, a szellemé a szabadság, akkor minél feljebb van, annál nagyobb a szabadság. Nem?

János: Nagyon jó. Minél közelebb vagy az Istenhez, az Istenben, annál szabadabb vagy.

Ivett: Az anyagtól mindenképpen.

János: Nemcsak az anyagtól, hanem mindentől. Önmagadtól is.

Ivett: Oda ruha nélkül kell menni.

János: Hány olyan halálközeli élményt olvastam, hogy belenézett a tükörbe és a kedvenc ruhája volt rajta. Azt tanítja később az angyal, *ha nem hagyod el a régit, nem vehetsz fényruhát.*

Ivett: Akkor ott is van valamilyen ruha. Nem? Eleve ruha nélkül megy az ember, hogy ott felvehesse a fényruhát?

János: Menjünk tovább.

A teremtett ember fejlődésében a Szellem-anyag arányt, a látásmód határozza meg, hogy kifelé, vagy befelé nézel a szemeddel, mert *Az anyag tehetetlen. (10.b.G.) és A szem már nem nézésre való, (21.b.G.)*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Azt viszont, hogy befelé, vagy kifelé nézel, az Igéhez való viszonyulás dönti el.
Az, amit, ha befogad az ember, akkor azzá válik, mert: *A Szó szentség, a
negyedik megjelenés, - a híd az anyag és a szellem közt: az IGE.*
(19.b.G.)

János: Köszönöm és itt megállunk egy kicsit. *A teremtett ember fejlődésében a
Szellem-anyag arányt, a látásmód határozza meg.* Az angyal könyv beszél erről.
Hol? Mondom nektek, az egyensúly területén. Ki emlékszik rá, hogy mi a téma?

Márti: A mérték.

Ivett: A jobb oldal és a bal oldal. Jobb kézre hallgat vagy a bal kézre hallgat.

János: Az is ide tartozik. Az ember szellemből és anyagból van. Ebben a szellem-
anyag létben kell megtalálni a szellem és az anyag egyensúlyát. Bármerre billen
a mérleg, az előbb-utóbb betegségben fog megnyilvánulni, nem külső
problémában, hanem az ember személyes megélésében nyilvánul meg.
Egyensúlyvesztés. Elvesztetted azt az egyensúlyt, ami az anyagi világ és a szellemi
világ között van. Például valaki beleássa magát a könyvekbe, a szellemiségbe, a
tanításba, a dogmákba és nem tud egy szöveget beleverni a falba. Felbillen az
egyensúly. A tanítványnak az anyagiság és a szellemiség közötti egyensúlyt
kínálja. Most nem arról van szó, hogy egy nőnek meg kell tudni tanulni valami
olyasmit, ami egy férfi vonatkozású szakmát jelent. Lényeg az egyensúly. A
kérdés, hogy a tanítvány figyeljen az egyensúlyra. Tudom a magam egészségügyi
problémáját is azonosítani azzal, hogy bizony elbillent az egyensúly, a szellemiség
javára és az anyagiság kárára. Tehát az arányt a látásmód határozza meg. Van,
aki beleássa magát az anyagiságba, a munkába, az építésbe, a gazdagodásba, a
pénzbe, az előbbre jutásba, a vitorlázásba, amit kínál a világ. Ezt az dönti el, hogy
kifelé vagy befelé nézel. Ha befelé nézel, előbb-utóbb rájössz arra, rávezetnek
arra, hogy egyensúlyt kell találnod, ha befelé figyelsz. Ha csak kifelé figyelsz,
akkor esélyed sincs erre. Az emberiség meghatározó többsége bizony kifelé néz.
Azt is tanítja az angyal, *a szem már nem nézésre való.*

Márti: Igen, Gittának mondja. Sugárzásra való.

János: Sugározni.

Ivett: Pont ma jött velem szemben és ehhez éppen kapcsolódik a 12. beszélgetés
Lilivel (62.o.):

Mire kell elsősorban figyelnem a tanításnál,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

hogy rögtön tudjak a lényeges helyen segíteni?

Önmagadra!

Ahhoz, hogy kifelé tudjál tenni, ahhoz befelé kell figyelni és önmagadat rendbe rakni. A külsőnek és a belsőnek a megfelelő együttműködése, harmóniája, egyensúlya kell, hogy meglegyen. Amíg én nem vagyok rendben, addig kifelé sem tudok tenni.

János: Nagyon jó. Az viszont, hogy kifelé vagy befelé nézel, azt az igéhez való viszonyulása dönti el. Igaz-e?

Igen.

Kata: Visszatérve az Ivett idézetéhez, addig amíg belül nem az Isten szavát hallod meg, addig a tettet se lehet igaz, csak hamis. Ha ez egyensúlyban van csak így tud megvalósulni az, hogy: *Tett és az anyag között pattan ki a szikra.*

János: Így van. Aki az Igével nem képes szóba állni, az valójában nem képes befelé figyelni. Az, amit, ha befogad az ember, akkor azzá válik. Ha te befogadod az Igét, akkor *azzá* válsz. Ha te befogadod az Ige által a *Szeretetet*, akkor te *szertetetté* válsz. Mert, *A Szó*, ami egyedül az emberé, más nem beszél csak az ember, *szentség*. Mit jelent ez?

Kata: Istenhez tartozó.

János: Istenből forrászó. Mit jelent, hogy: *A Szó szentség, a negyedik megjelenés.*

Kata: Jézus által.

Márti: Az ember.

János: A negyedik megjelenés az ember. *Híd az anyag és a szellem közt: az IGE.* Az, te Magad vagy. Menjünk tovább.

Ugyanakkor, minél inkább a SZERETET Igéje határoz meg, annál inkább Istengyermek leszel. Minél inkább Istengyermek leszel, annál inkább az önfeledt játék tölti el a szellemed. Az a játék, ami: *Előkészület. - Anyag és erő feletti uralom gyakorlása. (26.b.L.)*

János: Köszönöm szépen. Az Istengyermekség, az önfeledt játék. Amikor nem játszol, hanem te magad vagy a játék, mert gyermek vagy. Csak a felnőtt mondja a gyerekeknek, hogy játszik. A gyerek nem azt éli meg, hogy játszik, hanem azt, hogy él, hogy vagyok. *Az anyag és erő feletti uralom gyakorlása.* Tehát a játéknak, amit a Földön azzal tudunk azonosítani, az egy előkészület arra, hogy odaát az anyag és erő feletti uralmat gyakorold. Mikor beszéltünk ma erről? Akkor amikor a Timi felvetette azt, hogy az anyag és a fény egyé tevése a másvilágon jön létre. Ez már nem jöhet létre anélkül, hogy az anyag és az erő felett ne tudjál uralkodni.

Kata: Arra gondoltam amikor az anyag nekem szolgál és nem én szolgálok az anyagnak.

János: Az is igaz, így is meg lehet közelíteni, mert minden anyagból és erőből áll. Az anyag erővé, az erő anyaggá alakul át. De akkor már nem rajtam kívül, hanem általam.

Lassan eljutunk annak a kérdésnek a feltevésére és megválaszolására, hogy az angyal tanítása mivel is azonosítja az anyagot?

Az angyal válasza: *Az erő anyag - az anyag erő. (34.b.G)*, aminek az igazolására csak annyit kell látni: mekkora erő rejlik egy kis darab 235-ös uránba, ha atombombát készítenek belőle.

János: Ez így szemléletes?

Ildikó: Igen.

János: Tehát, hogy az anyag erő. Ebben van egy nagyon érdekes dolog, ami nekem volt érdekes, amikor arról olvastam, hogy az anyag miből áll. Egyre kisebb részeket fogalmaznak meg, lepton, kvarkok és még apróbb részeket egészen addig, míg eljutottak egy olyan három részes dologhoz, amit nem tudtak szétszakítani. Nem tudták különválasztani akkora erő tartja össze azt a felfoghatatlanul kicsi részecskét, hogy nem tudták elválasztani a másiktól. Tehát, hogy valóban milyen felfoghatatlanul nagy erők vannak és dolgoznak a világban.

Ivett: Picit olyan, mint az embernek és az Istennek a kapcsolata, hogy nincs az az erő, bármit csinál az ember, ami el tudná szakítani az Istentől. Mintha ez képződne le az anyagban is, amit említettél.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen. Fejezzük be ezt a részt.

Az ember által érintetlen természetben, viszont *VAN EGY IRÁNYÍTÓ - ÉS AZ NEM ERŐ, AZ NEM ANYAG. (34.b.G.)*

Kata: A Szellem.

Ildikó: Az Isten.

János: Istennek is lehetne mondani, de mindenféleképpen a Szellem. Egy irányító. A fa nem magától nő és nem ragozom tovább.

Ivett: Mondtad, hogy később visszatérünk arra, amit a Timi említett.

Timi: Az az volt, hogy minden kép, amikor a szerepjátékról beszéltünk.

János: Megint azt mondom, hogy beszéltünk már róla, foglalkoztunk vele. Vajon mit ért az angyal az alatt, amikor képként, vetületeként is megfogalmazza? Mit akarhat ezzel mondani nekünk?

Kata: Nem egy állandósult, fix valami, mivel minden folyamatában változik. Az, amit képnek látunk, az egy pillanatnyi villanás nekünk.

János: Hogyan értsük ezt a kép tartalmát?

Timi: A lényeg mögötte van, mert minden az Istenből sugárzik ki, de mi csak a képet látjuk.

Ivett: Mondhatjuk azt, hogy minden felszín.

János: Ugyanott tartunk, ahol az előbb. Ugyanis azt mondtuk korábban a mai napon, az ember szeme mit lát?

Timi: Képet.

János: Képeket. Az ember szeme képeket alkot. Mit mond az angyal az ember szeméről?

Nem nézésre való.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nem arra teremtődött. Az angyal mire tanít amikor azt mondja, hogy: *Nekem nincs szemem.*

Kata: *De ünnepvárásodat látom. (21.b.G.130.o.)*

János: A lényeket lásd meg a szemeddel. Sugározz, mert arra teremtődött. Ebben a világban az eligazodásodhoz, a létezésedhez, a fejlődési lehetőségedhez nélkülözhetetlen. Vessétek csak össze a vak emberrel. Itt a Földön ahhoz, hogy valaki szellemileg lásson, arra mi az esélye? Jelenleg nem sok. A szellemiség tartalmát valahogy a szemem keresztül is magába tudja engedni az ember, hiszen, ha te nem tudod elolvasni az angyal könyvet, akkor bizony nem kapod meg. Nem fogják a fejedbe diktálni. Tehát a kép ebben a vonatkozásban a szem számára a megtapasztalható világot jelenti. Rendben?

Timi: Igen, de azért szükséges.

János: Nélkülözhetetlen. Gondoljátok el, hogy a sasnak, ha valaki valamennyit tud róla, mennyire más a szeme?

Detti: Totál.

Márti: Egészen más, mint az emberé.

János: Pontosan. Összehasonlíthatatlanul többet lát, mint az ember és másképp lát. Olyan hullámhosszokon is lát, amivel az ember nem rendelkezik. Minden létezőre rá van szabva ez a dolog.

Ivett: Mindennek a funkciójához mérten.

János: Pontosan. A létéhez. Olvassuk tovább.

Az anyag azonosításának kérdésében a továbbiakban azt olvassuk: A sugárzás anyaggá válik - az anyag sugárzássá. - A teremtésben minden a kettőből van: erő és anyag. - Külső sötétség a kettő önmagában. - De a Teremtő minden teremtett mélyén pihen. (34.b.G.).

Ez azt jelenti, hogy mivel a sugárzás a FÉNY jelenlétének a velejárója, az anyag forrása a SUGÁRZÓ FÉNY, mely a TEREMTÉSben válik anyaggá, hogy hordozza a TEREMTŐT, aki *minden teremtett mélyén pihen. (34.besz. Gittával).* Mindebből következően *Nincs megvetett anyag, minden az Ő teste. (36.b.G.).*

János: Mennyire érthető ez?

Marika: Mindenben lássuk meg *ŐT*.

János: De itt most perpillanat az anyagról van szó, hogy mi az anyag. Tehát az anyagot azonosítjuk. Az anyag a fénynek a sugárzásából keletkezik. Ez a fény alakul át anyaggá.

Ivett: Mármint ezzé az anyaggá.

János: Így van.

Deti: Hogy aztán fényanyaggá váljon.

János: A Hangban azt tanultuk az anyag vonatkozásában, hogy sűrített szellem. Többé kevésbé ugyanott vagyunk. Most a sűrített szó nem jó, csak sűrű szellem. Olvassuk fel még ezt az utolsó két mondatot.

Mária vonatkozásában úgy lehetne mindezt megfogalmazni, hogy a folyamatosan Teremtő, kiáradó Isten, a Fény által kisugárzott anyagban fogadja be *MÁRIAKÉNT ÖNMAGÁT*, amit átjár és betölt a *SZERETET*, mert: *A SZERETET FÉNY NÉLKÜL SEMMI. - A FÉNY SZERETET NÉLKÜL SEMMI.*
(4.b.G.)

Ebben jelenik meg az Isten, mint kiáradó, és Mária, mint befogadó, aki nem csak befogad, hanem a Fény által megfogantva *ÉLETRE* is kelt, mert *Aki fogant, az szülni fog.* (54.b.)

János: Tehát Máriánál kötöttünk ki. Most ezzel nem fogunk foglalkozni. Azt szeretném kérni, hogy ha ezzel kapcsolatban valakiben kérdés merülne fel, a jövő héten hozza magával és akkor beszélünk róla. Mi legyen a következő munkánk?

Deti: A pirkadat és azután az evangéliumok.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István